

[Bækgaard.]

Jeg kan nævne et Eksempel fra det praktiske Liv, som det hidindtil har kunnet forme sig og i mange Tilfælde former sig. Der er to unge Mænd, Sønner af en Husmand, den ene Statshusmand, som i flere Aar har arbejdet meget sammen. De har hver for sig hjulpet til i Faderens Bedrift, den ene fordi Faderens Helbred ikke var godt, saa han ikke alene kunde klare Bedriften, den anden af andre Grunde. Men da deres Hjælp i Hjemmet ikke var paa-krævet hele Tiden, har de ved Siden deraf arbejdet en Del i Fællesskab for andre, bl. a. ogsaa paa Akkordarbejde i en nærliggende Tørvemose. Nu ønsker den ene af de to unge Mænd selv at stifte Hjem, har faaet købt et Stykke Jord i Nærheden og faaet bevilget Statslaan. Han har de nødvendige Penge for at etablere sig, og idet han akkorderer om Bygningernes Opførelse, paatager han sig selv at udføre Haandlangerarbejdet og tillige at skaffe en Del af Materialerne paa Plads for derved at tjene noget og komme saa økonomisk igennem som muligt. Han er nok klar over, at han skal have nogen Hjælp til det Arbejde, han selv paatager sig, da der ogsaa er noget i Marken at gøre i den Tid, Byggearbejdet staar paa, men han ved, at hans Kammerat gerne vil hjælpe ham, da han alligevel skal tjene noget uden for Hjemmet, og de jo er vant til at arbejde sammen og arbejder godt sammen. Paa denne Maade kommer han godt igennem og tjener selv en Del af Byggeomkostningerne, hvad der kan være en kærkommen Støtte ved Etableringen i det hele, og hans Kammerat tjener ogsaa noget, som han plejer at gøre, og som han er nødt til.

Men hvis nu dette Forslag bliver gennemført, hvad saa? Ja, saa kan Kammeraten ikke hjælpe med, ikke deltage i det Haandlangerarbejde, der kan være Tale om, hvis han da ikke staar i Organisation. Han kan maaske nok deltage i Markarbejde, men hjælpe med ved Haandlangerarbejde eller noget, der har med Bygningens Opførelse at gøre, kan han ikke. En saadan Bestemmelse finder vi det ikke rimeligt at indføre i en Lov som denne. Man vil øve Tvang, hvad vi finder ganske urimeligt og maa tage Afstand fra. Derfor har vi her stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den paagældende Bestemmelse udgaar.

Man taler om, at det er Hjælp til Selvhjælp. Men hvad gør man? Man sætter en Knytnæve i Ansigtet paa den, som i højere Grad er selvhjulp, altsaa den unge Mand,

der, som jeg har paaapeget, søger at hjælpe sig selv, søger at skaffe sig de nødvendige Midler til at modtage et saadant Brug. Han faar en Knytnæve i Ansigtet, og det samme gør hans Kammerat. Man taler om Hjælp til Selvhjælp, men hver Ting til sin Tid, og hver Ting paa sin Plads. Det er jo ikke et socialt, ikke et Arbejdsløsheds-spørgsmaal, Talen her er om.

Det siges, at vi da maaske kunde gaa med til en Affattelse som den, der findes i den anden Lov, Grundforbedringsloven. Ja, det har der været Tale om i Udvalget, men der er nu ikke stillet Forslag derom, og Forholdet er da ogsaa det, at i den paagældende Lov tages der i Hovedsagen Sigte paa Beskæftigelse, og derfor har vi kunnet gaa med til den paagældende Bestemmelse, selv om vi ikke i og for sig har anset den for ønskelig. Men det foreliggende Forslag tager slet ikke Sigte paa Beskæftigelsen, det angaar alene Oprettelsen af egne Brug; et Formaal, som vi fra alle Partiers Side altid har været enige om var et godt Formaal. Derfor ønsker vi ikke en saadan Bestemmelse ind i denne Lov, en Bestemmelse, som kun kan tjene til at forvirre Begreberne og sammenblande et Forslag om Udstyknung med et rent Understøttelsesspørgsmaal.

Ud fra disse Betragtninger har Venstre og Konservative i Fællesskab stillet dette Ændringsforslag, og jeg vil meget anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Flertallet for dets Tilslutning til Forslaget, saaledes som det foreligger, og beklager kun, at Mindretallet ikke har kunnet tiltræde det. Der er udfoldet store Anstrengelser for at opnaa Enighed, og jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende vilde anse det for en stor Fordel, om der kunde opnaas Enighed om Forslaget.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) udtalte, at Partiet havde vist sin Villighed til Forhandling derved, at man har frafaldet det ene af de Krav, Venstre har opstillet, selv om man ikke har ment at kunne frafalde det andet. Ja, det ene Krav gik ud paa, at Gartnerne ikke skulde have en Repræsentant i Jordlovsudvalget, og jeg finder, det er saa urimeligt et Krav, at jeg godt kan forstaa, man skynder sig at frafalde det. Det andet Krav gaar ud paa, at der i denne Lov ikke maa findes en Bestemmelse om, at man, hvor Staten giver Støtte til de paagældende Landmænd, maa foretrække forsikrede arbejdsløse. Det kan